

LA VEU DE CALONGE

MAR-PLA I MUNTANYA: PERIÒDIC INDEPENDENT

SUBSCRIPCIÓ ANYAL:

CALONGE 3' - PTES.

FORA 4' - »

EXTRANGER 5' - »

PROTECTOR 5' - »

Dels articles son responsables llurs autors. No es retornen els originals

Redacció i Administració:
CARRER DE L'ILLA, 1

Número solt: 25 cèntims
Anuncis a preus convencionals

Nostra gratitud

Es troba a Sant Hilari Sacalm fent la cura d'aigües l'ex President del Consell de Ministres En Manel Azaña.

Catalunya recordarà sempre amb agraïment un fet gloriós per a ell i ventatjós per a ella: la concessió de l'Estatut per el qual actualment es governa.

Mercés a la clara visió que ell té de tots els problemes de resolució indispensable per el progressiu desenrotllament de la vida nacional, i la seva tenacitat, no parà fins obtenir de les Constituents l'aprovació del projecte d'Estatut favorable a les aspiracions catalanes.

Saludem doncs amb afecte i admiració l'eminent home públic que avui honra nostra terra, desitjant-li una ràpida i definitiva curació de la dolència que sofreix a fi de que prompte, molt prompte pugui tornar a dirigir la nau de l'Estat i lograr per a les demés regions espanyoles el que va alcançar per Catalunya, això és, lliurar-les del poder central.

Seguint aquesta bella ruta podem arribar a conquerir la Federació Ibèrica, per mitjans de la pau de la concòrdia i per l'amor de tots els pobles de la península que dels seus inextinguibles beneficis podem fruir.

Cal fer constar que de semblant encantadora esperança ja se'n parlà a les Constituents del 69, inspirant a En Castelar aquella cèlebre frase: *Espanya té dos ferides de les quals deu curar-se; una en el costat, i l'altra en el peu; Portugal i Gibraltar.*

Tenint en compte els sentiments verament republicans democràtics i autonomistes de l'honradíssim po-

Des de Ginebra

El moviment educatiu en 1932 - 1933

Extracte d'una Conferència donada a l'Universitat de Barcelona per el nostre compatrici i Vice-Director de l'Oficina Internacional d'Educació de Ginebra, en Pere Rosselló.

SEGONA ENSENYANÇA

Fins fa poc temps, l'atenció de les autoritats escolars i dels educadors es concentrava sobre l'escola primària.

Paulatinament, aquest interès i preocupació s'ha anat desplaçant cap a la segona ensenyança.

El millorament general del nivell social ha abocat als instituts de segona ensenyança un nombre inesperat d'alumnes.

Segons l'informe de l'«Office of Education», de 1930 a 1932 el nombre de matricules ha augmentat en un 15 per cent en les escoles secundàries dels Estats Units.

A Itàlia, l'augment de més 30.000 alumnes ha obligat a l'Estat a obrir noves escoles de segona ensenyança i a crear classes col·laterals.

Hi fa dos anys, a Bèlgica, el nombre d'alumnes que freqüentaven les escoles de segona ensenyança era de

42.000. L'any passat ha arribat a 49.000, o sigui un augment de 7.000 en un any.

Això ha provocat la creació d'una vintena de nous Instituts de segona ensenyança.

Iguals fets han estat assenyalats en els informes dels Ministeris d'Instrucció pública d'Egipte, d'Irlanda, de Finlàndia, etc.

A Mèxic, davant la impossibilitat d'augmentar les escoles existents, la Secretaria d'Educació ha encoratjat la iniciativa particular subventionant les escoles de segona ensenyança de caràcter privat i donant validesa oficial als títols expedits.

En alguns països, per exemple a França, s'ha favoregut aquesta aflluència decretant la gratuïtat de la segona ensenyança. A principis de 1933 gaudien ja d'aquesta gratuïtat uns 20.000 alumnes de les poblacions rurals i uns 60.000 de les grans viles i ciutats.

Aquesta tendència a obrir de bat a bat les portes de la segona ensenyança al més gran nombre d'alumnes, s'ha vist contrariada pel paorós problema de l'atur dels treballadors intel·lectuals.

A Dinamarca, el Ministeri ha nomenat un Comité encarregat d'estudiar la qüestió de la limitació de l'accés a l'escola secundària. Existeix un moviment partidari de crear nous exàmens i augmentar la difi-

lític que avui s'hostatja prop de nosaltres, estem segurs de que el felicitat que torni a ocupar el cap del Govern, consagrarà tot el seu gran talent i enèrgica voluntat fins a lograr el triomf d'aquell ferm ideal que sempre ha estat el nostre suprem anhel.

LA REDACCIÓ